

U S N E S E N Í

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Kateřiny Švecové a soudců JUDr. Heleny Černecké a JUDr. Petra Wulkana v **právní věci žalobce: F [redacted] K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted], zastoupeného: Mgr. Irenou Havránkovou, advokátkou, se sídlem Mladoboleslavská 514, 190 17 Praha 9 - Vinoř, proti žalované: B [redacted] K [redacted], nar. [redacted], bytem [redacted] [redacted], adresa pro doručování: [redacted], o žalobě z rušené držby, o odvolání žalované proti usnesení Okresního soudu Praha – západ ze dne 8.6.2015, č.j. 6C 194/2015-4,**

t a k t o :

Usnesení soudu I. stupně se mění tak, že se schvaluje smír tohoto znění:

- I. Žalovaná se zavazuje zdržet se rušení držby nemovitých věcí, a to budovy č. p. [redacted] nacházející se na pozemku parc. č. st. [redacted], pozemku parc. č. st. [redacted] a pozemku parc. č. [redacted] vše v katastrálním území Petrov u Prahy, obec Petrov, které užívá žalobce, a to do pravomocného skončení řízení o vypořádání společného jmění manželů – účastníků, vedeného u Okresního soudu Praha – západ pod sp. zn. 4C 353/2010.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudy obou stupňů.**

O d ů v o d n ě n í :

Okresní soud Praha – západ usnesením ze dne 8.6.2015, č.j. 6C 194/2015-4 uložil žalované povinnost zdržet se rušení držby nemovitých věcí – budovy č.p. 151, nacházející se na pozemku parc. č. st. [redacted] pozemku parc. č. st. [redacted] a pozemku parc. č. [redacted] vše v katastrálním území Petrov u Prahy, obec Petrov, které užívá žalobce. Žalované uložil povinnost zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5.600,- Kč k rukám právní zástupkyně žalobce do tří dnů od právní moci rozhodnutí. Žalobci uložil povinnost zaplatit na účet Okresního soudu Praha – západ soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč do tří dnů od právní moci rozhodnutí.

Proti tomuto usnesení podala žalovaná v zákonné lhůtě odvolání, v němž namítala, že s odůvodněním rozhodnutí nelze dovodit, jakým způsobem by měla rušit držbu a i výrok rozhodnutí považuje žalovaná za neurčitý a nevykonatelný. Dále namítala, že jí nebyla

doručena žaloba a rozhodnutí je založeno pouze na neúplných, případně lživých tvrzeních žalobce. Žalobce již od roku 2008 žalované zamezuje užívání domu. Žalobce sice mohl prokázat překážku na vstupních vratech na pozemek, zatajil však, že má zajištěn přístup k domu branou v oplocení. Žalovaná předpokládá, že si může uzamknout vstup na svůj pozemek, který žalobce k přístupu domu nepotřebuje. Žalované vadí, že žalobce parkuje na pozemku, který je výlučným vlastnictvím žalované a jeho terén devastuje. Navrhla, aby odvolací soud změnil rozhodnutí soudu I. stupně tak, že žalobu zamítne.

Žalobce se k odvolání písemně nevyjádřil.

V průběhu odvolacího řízení se účastníci dohodli na vyřešení sporu a při jednání odvolacího soudu dne 4.11.2015 uzavřeli smír, jehož znění je uvedeno ve výroku tohoto usnesení a navrhli, aby odvolací soud tento smír schválil.

Odvolací soud smír uzavřený účastníky přezkoumal podle hledisek uvedených v § 99 odst. 1 a 2 občanského soudního řádu (nadále o.s.ř.).

Podle § 99 o.s.ř. připouští-li to povaha věci, mohou účastníci skončit řízení soudním smírem. Soud usiluje o smír mezi účastníky; při pokusu o smír předseda senátu, zejména s účastníky probere věc, upozorní je na právní úpravu a na stanoviska Nejvyššího soudu a rozhodnutí uveřejněná ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek týkajících se věci a podle okolností případu jim doporučí možnosti smírného vyřešení sporu. Je-li to s ohledem na povahu věci vhodné, upozorní předseda senátu účastníky rovněž na možnost využití mediace podle zákona o mediaci nebo sociálního poradenství podle zákona o sociálních službách (odst. 1). Soud rozhodne o tom, zda smír schvaluje; neschválí jej, je-li v rozporu s právními předpisy. V takovém případě soud po právní moci usnesení pokračuje v řízení (odst. 2).

Soudní smír je procesní dohoda účastníků, která může mít, týká-li se uplatněných soukromoprávních nároků i právní důsledky v oblasti práva hmotného; zpravidla jde o narovnání, může však jít například i o nepojmenovanou smlouvu. Smír lze uzavřít jen ohledně práv, jimiž mohou účastníci disponovat. V soukromém právu se v souladu s pravidlem, že co není zakázáno, je dovoleno, prosazuje zásada smluvní volnosti účastníků hmotně právních vztahů (srovnej náleží Ústavního soudu ČR ze dne 6.4.2005, sp. zn. II. ÚS 87/04).

Ke smíru může dojít jak v řízení před soudem I. stupně, tak v řízení odvolacím. Smír může svým obsahem překročit rámec předmětu řízení, může se tedy týkat i právního vztahu, který nebyl předmětem řízení, vždy však z něho musí být patrné, jak byly vypořádány nároky, které byly předmětem řízení. Povahou věci je vyloučeno uzavřít smír zejména ve věcech, v nichž lze zahájit řízení i bez návrhu, dále ve věcech, v nichž se rozhoduje o osobním stavu a konečně ve věcech, v nichž hmotné právo nepřipouští vyřízení věci dohodou účastníků právního vztahu. Jak vyplývá z citovaného ustanovení § 99 o.s.ř., při rozhodování o schválení smíru je soud povinen zkoumat, zda smír není v rozporu s právními předpisy. Protože smír je dvoustranným dispozitivním úkonem účastníků řízení, který má základ v hmotném právu, je smír v rozporu s právními předpisy zejména tehdy, jestliže dohoda účastníků je z hlediska obecných požadavků kladených na právní úkony neplatná, případně jestliže se přiči kognitivním ustanovením zákona nebo je obchází (viz rozsudek Nejvyššího soudu ČR ze dne 4.1.2006, sp. zn. 30Cdo 641/2005).

V posuzované věci byla předmětem řízení žaloba na ochranu rušené držby; žalobce se domáhal ochrany držby specifikovaných nemovitostí, které drží od roku 2008. Se zřetelem

k ustanovení § 2028 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník bylo třeba právní poměry účastníků ve vztahu k uplatněnému nároku posoudit podle nyní platných právních předpisů, konkrétně podle příslušných ustanovení zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku.

Je zřejmé, že jde o řízení, jehož předmětem byla práva, která mohou být předmětem držby a jimiž účastníci řízení mohou volně nakládat a ohledně nichž mohou v řízení uzavřít smír a svým dispozičním úkonem odstranit vzniklý spor. Dohoda účastníků má základ v hmotném právu, zejména v ustanovení § 1003 zákona č. 89/2012 Sb. Zjištěné skutkové podklady umožňují učinit závěr, že uzavřený smír se nepříčí kogentním ustanovením právních předpisů ani je neobchází. Smír byl uzavřen určitě a srozumitelně a byla jím vypořádány veškeré nároky, které byly předmětem řízení vedeného u Okresního soudu Praha – západ pod sp. zn. 6C 194/2015, a to včetně nákladů řízení před soudem I. stupně i před soudem odvolacím (§ 146 odst. 1 písm. a) a § 224 odst. 1 o.s.ř.).

S ohledem na shora uvedené odvolací soud smír uzavřený účastníky schválil; tím zároveň změnil napadené usnesení soudu I. stupně (§ 99 odst. 1 a 2, § 211, § 220 odst. 2 o.s.ř.).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu České republiky, ve lhůtě do dvou měsíců od jeho doručení prostřednictvím Okresního soudu Praha – západ. Dovolání je přípustné, pokud dovolací soud dospěje k závěru, že napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud.

V Praze dne 4. listopadu 2015

JUDr. Kateřina Švecová, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost:
Stanislava Skleničková